

Postanowienie z dnia 25 stycznia 1995 r.
III PO 12/94

Do rozpoznania sprawy z powództwa nauczyciela przeciwko kuratorium oświaty o roszczenie z tytułu odwołania z funkcji dyrektora szkoły podstawowej właściwy jest sąd rejonowy-sąd pracy.

Przewodniczący Sędzia SN: Janusz Łętowski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz (sprawozdawca), Jerzy Kwaśniewski, Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości: Jan Bała, Przedstawiciel Ministerstwa Edukacji Narodowej: Andrzej Barański

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 1995 r. na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Krystyny B.-K. o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego między Ministrem Edukacji Narodowej a Sądem Rejonowym w Świdnicy o ustalenie organu właściwego dla rozstrzygnięcia sporu ze stosunku pracy

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić, że właściwym do rozpoznania sprawy z powództwa Krystyny B.-K. przeciwko Kuratorium Oświaty w W. o roszczenie z tytułu odwołania z funkcji dyrektora szkoły podstawowej jest Sąd Rejonowy w Świdnicy.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawczyni Krystyna B.-K. wystąpiła z wnioskiem o rozpatrzenie negatywnego sporu kompetencyjnego między Ministrem Edukacji Narodowej a Sądem Rejonowym w Świdnicy o właściwość do rozpoznania sprawy z jej powództwa przeciwko Kuratorium Oświaty w W. o uznanie, że odwołanie powódki z funkcji dyrektora szkoły jest bezskuteczne.

W uzasadnieniu wniosku Krystyna B.-K. podała, że w dniu 23 sierpnia 1994 r. otrzymała decyzję Kuratorium Oświaty w W. odwołującą z funkcji dyrektora Szkoły Podstawowej [...] w Ś. Nie zgadzając się z tą decyzją wystąpiła do Sądu Rejonowego w Świdnicy z pozwem o uznanie jej za bezskuteczną. Jednakże Sąd ten postanowieniem z dnia 6 września 1994 r., [...] uznał się niewłaściwym rzeczowo i przekazał sprawę Ministrowi Edukacji Narodowej w Warszawie.

Ponadto wnioskodawczyni podała, że mając wątpliwości co do właściwości organu uprawnionego do rozpoznania sprawy złożyła również odwołanie od ww. decyzji Kuratorium Oświaty do Ministra Edukacji Narodowej, który pismem z dnia 30 listopada 1994 r. [...] zwrócił odwołanie oraz powiadomił, że sprawa ma charakter cywilny i podlega rozpoznaniu wyłącznie w drodze sądowej. Wobec zaistniałego sporu kompetencyjnego zwróciła się do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o skierowanie wniosku do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym w celu rozpatrzenia tego sporu.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Z twierdzeń pozwu wynika, że powódka dochodzi roszczeń z tytułu niezgodnego z prawem odwołania jej z funkcji dyrektora szkoły, które nastąpiło z naruszeniem art. 38 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 ze zm.). Ustawa ta wprowadziła istotne zmiany w regulacji dotyczącej powierzenia funkcji dyrektora szkoły i odwołania z tego stanowiska. Przepis art. 97 pkt 13 powyższej ustawy zmienił treść art. 17 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19 ze zm.) nadając mu brzmienie, że zasady powierzania stanowisk kierowniczych w szkole określają odrębne przepisy. Obecnie przepisy Karty Nauczyciela nie regulują tej kwestii, lecz przepis art. 36 ust. 3 ustawy o systemie oświaty. Jednakże zmiany przepisów Karty Nauczyciela, dokonane w ustawie o systemie oświaty, nie objęły swym zakresem art. 98 ust. 2 Karty Nauczyciela, który stanowi, że spory o roszczenia nauczycieli rozpatrywane są przez sądy pracy. W związku z tym nie jest wyłączona droga sądowa do dochodzenia przez nauczyciela odwołanego z funkcji kierowniczej w szkole, roszczeń z tytułu niezgodnego z prawem odwołania go z tej funkcji. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 3 lutego 1993 r., I PZP 71/92 (OSNCP 1993 z. 9 poz. 144) uznając, że pomimo zmiany art. 17 ust. 3 Karty Nauczyciela nie został wyłączony sądowy tryb dochodzenia roszczeń z tytułu niezgodnego z prawem odwołania nauczyciela z funkcji dyrektora. Taki pogląd prawny został także wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1993 r., I PZP 15/93 (OSNCP 1993 z. 12 poz. 217), w której Sąd ten uznał, że roszczenia nauczyciela, oparte na podstawie art. 38 ustawy o systemie oświaty mają charakter roszczeń ze stosunku pracy, dla których dochodzenia przewidziana jest droga sądowa - przed właściwym sądem pracy.

Mając to na uwadze Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym doszło do przekonania, że powstały negatywny spór kompetencyjny o właściwość do rozpoznania wymienionej na wstępie sprawy między Sądem Rejonowym-Sądem Pracy w Świdnicy, a Ministrem Edukacji Narodowej należy na zasadzie art. 190 § 1 k.p.a. rozstrzygnąć, jak w sentencji postanowienia.

=====